

som muligt under Forhold som de nuværende søger at mindske den økonomiske Ulighed. Det er i Virkeligheden det, Lovforslaget i sidste Instans tager Sigte paa, at de økonomisk daarligst stillede skal hjælpes, og dér synes det mig, at den Kombination, som er indført af Regeringen i dette Lovforslag, altsaa de 3 Ting, jeg nævnede før: prisregulerende Foranstaltninger, Tilskud, hvor disse ikke er tilstrækkelige, og Udskrivning af Skat paa den ekstraordinære Indtægt — jeg synes, man maa give disse 3 Ting sin Anerkendelse. Jeg havde for mit Vedkommende haabet, at dette Forslag, dette nyfødte Nor, om jeg saa maa sige, havde faaet en mere blid Behandling her, end Tilfældet har været. Jeg beklager den — jeg havde nær sagt ret afvisende Stilling, den ærede Ordfører for Venstre tog til Forslaget, i alt Fald til den overvejende Del af det. Men jeg tør maaske haabe paa, at det alligevel, inden det forlader Landstinget, maa kunne lykkes at komme til Enighed om de Bestemmelser, som er de vigtigste, nemlig dem, som angaar Hjælp til de Mennesker i Samfundet, der er daarligst stillede, og som det i dette Øjeblik er saa paatrængende nødvendigt at hjælpe, saaledes at disse Mennesker, hos hvem der er vakt et begrundet Haab, ikke maa blive skuffet, og jeg tilsiger mit Partis Støtte til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Hey: At dette Lovforslag, som i Gaar blev gjort færdigt i det andet høje Ting i en sildig Aftentime, næsten en Nattetime, allerede i Dag er til første Behandling her i Tinget, tyder paa, at det har Hast, og det har det jo ogsaa, hvis det skal lykkes at faa det ophøjet til Lov inden Aarets Udgang. Mine Meningsfæller og jeg vil gerne deltage i Løsningen af den Opgave, som er angivet i Bemærkningerne til det i Folketinget fremsatte Lovforslag, hvor det hedder, at man vil søge at forhindre, at der indtræder alvorlig Nød i den fattigste Befolkning og i store Dele af den Befolkning, som kun har smaa Indtægter til Raadighed; men vi vil lige saa bestemt ikke deltage deri under den Form, som er skabt ved Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget i Folketinget. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at de overordentlige Begivenheder rundt om i Verden fremkaldte mærkelige Tilstande. Ja, det er sikkert, og jeg vil dertil føje, at de har ogsaa fremkaldt et mærkeligt Lovforslag fra den højtærede Indenrigsministers Side, mærkeligt i forskellige Henseender. Det er for det første mærkeligt i sin Form. Jeg maa sige, at det paa mig straks har

gjort det Indtryk, at det skyldtes et stærkt personligt Arbejde fra den højtærede Indenrigsministers Side, et Arbejde, som Ministeren naturligvis ikke har udført alene, men som jeg har Indtryk af er udført mindre i Samklang med den departementale Arbejds-kraft, der ellers er til Raadighed, og maaske mere under Støtte udefra. Dernæst er Lovforslaget mærkeligt, fordi det i Virkeligheden slaar en tyk Streg over mange Bestemmelser, som vi nu efterhaanden i Aarens Løb har bygget paa med Hensyn til Kommunernes Styrelse, og endelig er det mærkeligt, fordi det gaar imod det, som vi i Almindelighed var blevet enige om: at de Foranstaltninger, der skulde træffes i denne Tid, skulde man se at gøre af saa lidt politisk Art som muligt. Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) brugte Ordet „Stemmefiskeri“. Ja, jeg kan heller ikke værgе mig mod den Tro, at der her fra Ministerens Side er gjort et Arbejde, som — selv om jeg er overbevist om, at Ministeren har den bedste Hensigt til at ville hjælpe overfor den Nød, der er, og den, der kan komme — har faaet en stærk politisk Smag. Det staar for mig som et Arbejde, der skal tjene politiske Interesser. Og selv om det nu gaar saaledes, som det ganske sikkert vil gaa, at dette Lovforslag ikke bliver til noget, men at det bliver omformet her i dette Ting, og at Ministeren maaske bliver nødt til at tage det og se at faa det ført igennem i det andet Ting i en Skikkelse, som ligger ganske fjern fra den, hvori det foreligger, saa maa det erkendes, at Partiets Tilhængere kan gaa ud og sige: Her ser I, det var det, vi vilde, men disse skrækkelige Mennesker deroppe i det døende Landsting vilde noget andet, og vi maatte bøje os for overhovedet at faa noget igennem! Det kan være, at den højtærede Indenrigsminister vil være glad over at have maattet bøje sig, men man har i alt Fald kunnet bruge Lovforslaget til det, som jeg desværre har Indtrykket af, at det ogsaa har været Hensigten, det skulde bruges til. Men naar saa var, kunde Ministeren have nøjedes med et Lovforslag i to Paragraffer. I den første kunde der passende have staaet: Kommunernes Anliggende styres af Sogneraadene og Byraadene ganske frit, og de har Ret til Skatteudskrivning i uindskrænket Omfang, baade hvad personlige Skatter og Skatter paa Ejendomme angaar. Yderligere kunde der have været tilføjet, at i de Kommuner, hvor den nuværende Regering ikke har Flertal i de kommunale Raad, har Ministeren Ret til at sige, hvorledes det skal være. Hvis man saa i § 2 sagde: Alle kom-